

rømmes, at Banffeltighederne gennem disse Forhandlinger ere klarede og formindskede, saa ere de dog desværre ingenlunde blevne saaledes fjernede, at Noget foreligger, der kan siges at bære Dverenskomstens eller den endelige Afgjørelses Præg.

I Forhandlingerne har Rigsdagen hidtil ikke deeltaget. Til fuldstændig Drøftelse og bestemt Beslutning er Sagen først indbragt for Rigsdagen ved det Udkast til Lov angaaende Islands Finantsvæsen, som Justitsministeren har forelagt for Folkethinget den 8de October d. A., og som Thinget efter en første Behandling i Mødet den 24de dernæst har henviist til undertegnede Medlemmer som Udvalg nærmere at undersøge og gjøre til Gjenstand for Betænkning.

Forinden Udvalget fik til Behandling af Lovforslagets egentlige Realitet, henledees Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en Lov, som den foreliggende kunde vedtages af Rigsdagen uden Grundlovsforandring, med andre Ord om Loven ikke maatte gennemgaae den i § 95 i den gjennefete Grundlov af 28de Juli 1866 foreskrevne Behandlingsmaade. Vi anfaae det selvfølgelig for vor Pligt at undersøge Spørgsmaalet, men kom snart til det Resultat, at en nærmere Betragtning af Lovforslagets Gjenstand og Omraade maatte bringe mulig Tvivl i saa Henseende til at forsvinde. Naanseet, hvilken Mening man end kan have om Betydningen af det Kongelige Rescript af 23de September 1848 og om den særegne Stilling, som Island i Henhold til samme og senere Lovbestemmelser indtager til den danske Grundlov, og naanseet de Betragtninger, som i Almindelighed kunne fremsættes om Muligheden af at ordne forskellige Islands vedrørende Forhold ved sædvanlig Lov alene, saa turde det dog i hvert Fald været givet, at en Lov ikke behøver at gives som Grundlov, der ikke forandrer det statsretlige Forhold, men ene gaar ud paa at udfille visse Sager fra Rigsdagens Behandling og samtidig at henlægge til den Myndighed, hvem Sagerne fremtidige Afgjørelse overgives, saadanne Indtægter, som skjønnes passende til de Udgifters Bestribelse, der knytte sig til de udfille Sager. — Love

af lignende Natur ere flere Gange givne, uden at man har tænkt paa eller fornuftigtvis har kunnet tænke paa at fordre dem behandlede som Grundlovsforandringer.

Med Hensyn til selve den foreslaede Ordning af Islands Finantsvæsen, da ere Fleertal og Mindretal i Udvalget enige om, at Island hverken i Diebliffet eller i den Fremtid, om hvilken man for Tiden kan danne sig nogen virkelig Mening, vil kunne bestride sine Udgifter ved egne Indtægter alene, men at det, som Forholdene have udvillet sig, er nødvendigt at yde Landet et Tilskud af den danske Statskasse. — Et saadant Tilskud er ogsaa factiff givet i al den Tid, for hvilken man har et nogenlunde paalideligt Regnskabsoverblik over de islandffe Indtægter og Udgifter. Samtlige Udvalgets Medlemmer nære tillige den Dverbetvisning, at det ikke kan nytte Noget at tænke paa at ville bestemme det fremtidige Tilskuds Størrelse efter et Retsgrundlag. — Danmarks og Islands Finantsvæsen har i en lang Fortid været saaledes sammenblandet, at det nu er blevet en afgjort Umulighed at foretage en Afvikling, der kunde bestaae en kritiff Prøve. Men hertil kommer, at hvilke Retsgrundsetninger man end vil opstille som Udgangspunkt for en virkelig finantiffel Dpgjørelse mellem Danmark og Island, saa kan man, ved en upartiff Gjennemførelse af det etablerede Princip, ikke undgaae at komme til et Resultat, der, hvor sværende det forøvrigt maatte vise sig, i een Henseende er sikkert nok, nemlig dert, at det maa blive saa ugunstigt for Island, at dette Land paa ingen Maade vil see sig istand til at modtage samme. Den eneste praktiff Be til en Adskillelse mellem Danmarks og Islands Finantsvæsen maa derfor være den at tage Forholdene, som de have udvillet sig, at benytte som Udgangspunkt den bestaaende Tilstand og derefter tillægge Island et saa stort Tilskud, at det med Billighed kan fordres af den fremtidige bevilligende Myndighed deroppe, at den ved Hjælp af Tilskudet udreder de Udgifter, der fra Begyndelsen af komme til at paahvile Landet, og fremtidig sætter saadanne Foranstaltninger iværk, at en Udvikling af Landets Indtægtstilber kan finde Sted.